

यावम् २, } यावम् २, } यियविषम् २, } योयूयम् २ ; }
 युत्वा २, } यावयित्वा, } यियविषित्वा २, } योयूयित्वा २ ; }
^१योनिः, ^२यूकः-यूका, ^३यूथः, ^४युवा-युवतिः, ^५यूपः, ^६यूषः, ^७योषा,
^८यवागूः ।

(1346) “यु जुगुप्सायाम्” (X-चुरादि:-1711. अक. सेट्. आत्म.)
 आकुस्मीयः ।

‘यावयेत जुगुप्सायाम्, मिश्रणे यौति, बन्धने ।

युनाति च युनीते च.....॥’ (श्लो. 24) इति देवः ।

“—‘युजु कुत्सायाम्’ इत्येके—योजयते” इति क्षीरस्वामी ।

यावकः-विका, युयावयिषकः-षिका, यावयिता-त्री, युयावयिषिता-त्री ;
 इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि चौरादिककोटयतिवत् (205) ज्ञेयानि ।
 ल्युटि—यावनम्^A ।

(1347) “युगि वर्जने” (I-भ्वादि:-156. सक. सेट्. पर.)

युङ्गकः-ङ्गिका, युङ्गकः-ङ्गिका, युयुङ्गिषकः-षिका, योयुङ्गकः-ङ्गिका ;
 युङ्गिता-त्री, युङ्गयिता-त्री, युयुङ्गिषिता-त्री, योयुङ्गिता-त्री ; इत्याकाराणि
 रूपाणि यथासम्भवं भौवादिककुण्ठतिवत् (209) ज्ञेयानि । ^Bयुङ्गितम् ।

1. ‘वहिश्रियु—’ [द. उ. 1-21] इति निप्रत्ययः । युवन्यस्यामिति योनिः ।
2. ‘अजिषुयु—’ [द. उ. 3-24] इति कन्प्रत्ययः, धातोः दीर्घश्च भवति ।
 यूकः = क्षुद्रजन्तुः ।
3. ‘तिथपृष्ठगूथयूथप्रोथाः’ [द. उ. 6-37] इति थक्प्रत्यये निपात्यते । निपातनादेव
 धातोर्दीर्घश्च । यूथः = गजादिसंघातः ।
4. ‘कनिम् युवृषि—’ [द. उ. 6-51] इति कनिन्प्रत्ययः । यौति, यूयते
 वा इति युवा । स्त्रियाम्, ‘यूनस्तिः’ (4-1-77) इति तिप्रत्यये युवतिः ।
5. ‘कुषुयुभ्यश्च’ [द. उ. 7-5] इति पप्रत्ययः दीर्घश्च । यूपः = यज्ञपशुबन्धनकाष्ठः ।
6. ‘मूह्योर्लोपश्च’ [द. उ. 9-17] इति ऊषन्प्रत्यये, धातूकारस्य लोपे च रूपम् ।
 यूषः = व्यञ्जनम् । मण्डम् च इति केचित् ।
7. औणादिके [द. उ. 9-21] सप्रत्यये रूपम् । योषा = योषित् ।
8. ‘स्यु—’ [द. उ. 10-4] इत्यागून्प्रत्यये रूपम् । यवागूः = पेया ।
- A. ‘निर्यावनः कुयुधि कुस्मयमान आस्त ॥’ धा. का. 3-37.
- B. ‘रिज्जत्प्रियालिङ्गितमृज्जसज्जमत्वज्जत्प्रसूनं रवितापयुङ्गितम् ॥’ धा. का. 1-21.